

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1CdoPr/4/2023                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 1321206519                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 25.10.2023                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Erika Šobichová          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2023:1321206519.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu L. M. Z., narodeného X. O. XXXX, N., Y. XXXX/XX, zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Kubinom, Bratislava, Bottova 2A, proti žalovanému VODOHOSPODÁRSKA VÝSTAVBA, ŠTÁTNY PODNIK, Bratislava, P.O.BOX 45, Karloveská 2, IČO: 00 156 752, zastúpenému advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 64Cpr/13/2021, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. augusta 2022 č. k. 9CoPr/7/2022 - 269, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

### Odôvodnenie

1. Súd prvej inštancie uznesením zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že: I. Odvolací súd pozastavuje účinnosť oznámenia o zániku dočasného poverenia vedením odboru prevádzky VDŽ zo dňa 21. októbra 2021 urobeného žalovaným voči žalobcovi, a to do právoplatnosti rozhodnutia súdu o určení neplatnosti tohto právneho úkonu podľa osobitného predpisu - zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), II. Žalovaný je povinný zdržať sa uplatňovania a výkonu oznámenia o zániku dočasného poverenia vedením prevádzky VDŽ zo dňa 21. októbra 2021 voči žalobcovi počas doby pozastavenia jeho účinnosti, III. Žalobca je povinný podať do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia proti žalovanému žalobu vo veci samej o určení neplatnosti právneho úkonu - oznámenia o zániku dočasného poverenia vedením odboru prevádzky VDŽ zo dňa 21. októbra 2021 podľa antidiskriminačného zákona č. 365/2004 Z.z., IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Odvolací súd preskúmal a prejednal napadnuté uznesenie v rozsahu podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

3. V danom prípade sa žalobca ako zamestnanec a oznamovateľ kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti v zmysle zákona č. 54/2019 Z.z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov formou neodkladného opatrenia domáhal súdnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov ako zamestnanca vyplývajúcich z pracovnoprávneho vzťahu so žalovaným ako zamestnávateľom, konkrétne pozastavenia účinnosti oznámenia zo dňa 21. októbra 2021 o zániku jeho dočasného poverenia vo funkcii vedúceho odboru prevádzky VDŽ, ku ktorému podľa žalobcu došlo v príčinnej súvislosti s podaním trestného oznámenia zo dňa 20. septembra 2021, ktorým poukázal na to, že u žalovaného zrejme dochádzalo v minulosti k nehospodárnemu nakladaniu s finančnými prostriedkami.

4. Podľa § 12 citovaného zákona č. 54/2019 Z.z. ak sa oznamovateľ domnieva, že v súvislosti s oznámením bol voči nemu urobený pracovnoprávny úkon, s ktorým nesúhlasí, môže požiadať úrad do 15 dní odo dňa, keď sa dozvedel o pracovnoprávnom úkone, o pozastavenie účinnosti tohto pracovnoprávneho úkonu (ods. 1). Úrad bezodkladne pozastaví účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa odseku 1, ak bola dodržaná lehota podľa odseku 1 a ak zamestnávateľ v primeranej lehote určenej úradom nepreukáže, že pracovnoprávny úkon nemá príčinnú súvislosť s oznámením. Úrad vydá potvrdenie o pozastavení účinnosti pracovnoprávneho úkonu a doručí ho zamestnávateľovi a oznamovateľovi (ods. 2). Pozastavenie účinnosti pracovnoprávneho úkonu sa začína dňom doručenia potvrdenia podľa odseku 2 oznamovateľovi. Rozhodnutiu, ktoré je pracovnoprávnym úkonom, sa pozastavením účinnosti odkladá vykonateľnosť (ods. 4). Úrad oznamovateľa pri doručení potvrdenia podľa odseku 2 písomne poučí o možnosti podať na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a s tým spojených následkoch podľa odseku 6 (ods. 5). Pozastavenie účinnosti pracovnoprávneho úkonu sa skončí uplynutím 30 dní od doručenia potvrdenia podľa odseku 2 oznamovateľovi. Doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na súd počas tejto lehoty sa trvanie pozastavenia účinnosti pracovnoprávneho úkonu predlžuje až do nadobudnutia vykonateľnosti rozhodnutia súdu o tomto návrhu (ods. 6).

5. Ustanovenie § 12 zákona č. 54/2019 Z.z. rieši ex post ochranu oznamovateľa, a to bez ohľadu na to, či urobil kvalifikované oznámenie alebo nie. Ochrana spočíva v možnosti úradu pozastaviť účinnosť pracovnoprávneho úkonu voči oznamovateľovi, ak je dôvodné podozrenie, že bol takýto úkon urobený v súvislosti s oznámením. Aj pri tejto možnosti ochrany sa navrhuje obrátené dôkazné bremeno, t.j. ak zamestnávateľ nepreukáže, že pracovnoprávny úkon nemá príčinnú súvislosť s oznámením, tak sa účinnosť pracovnoprávneho úkonu pozastaví. V prípade rozhodnutí v pracovnoprávných vzťahoch to bude znamenať odklad vykonateľnosti takéhoto rozhodnutia. Pri právnych úkonoch v pracovnoprávných vzťahoch bude pozastavenie znamenať dočasnú neúčinnosť úkonu, teda pracovnoprávny úkon nebude mať po dobu pozastavenia žiadne právne dôsledky na osobu, ktorej sa týka. Ochrana poskytovaná úradom je dočasná a jej pokračovanie sa viaže na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s tým, že ak sa podá takýto návrh, ochrana trvá až do právoplatného rozhodnutia o takomto návrhu. Ako už správne konštatoval súd prvej inštancie (pozri odsek 18. napadnutého uznesenia) na to, aby súd mohol formou neodkladného opatrenia poskytnúť žalobcovi ním požadovanú súdnu ochranu a pozastaviť účinnosť ním tvrdeného oznámenia zo dňa 21. októbra 2021, je potrebné skúmať, či (1) bola daná existencia pracovnoprávneho úkonu žalovaného ako zamestnávateľa voči žalobcovi ako zamestnancovi a oznamovateľovi kriminality a či (2) žalovaný ako zamestnávateľ neosvedčil, že takýto úkon nemá príčinnú súvislosť s oznámením zamestnanca o kriminalite/protispoločenskej činnosti. Zároveň platí, že obe podmienky musia byť splnené kumulatívne, pretože v prípade, ak nie je daná, čo i len jedna podmienka, nemožno takúto súdnu ochranu zamestnancovi poskytnúť.

6. Vzhľadom na osvedčené skutočnosti odvolací súd zastal názor, že neobstojí záver súdu prvej inštancie, ktorý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu, že nebola splnená prvá podmienka podľa § 12 zákona č. 54/2019 Z.z. pre úspešné domáhanie sa pozastavenia účinnosti pracovnoprávneho úkonu, a to existencia samotného pracovnoprávneho úkonu, keďže žalobcom označený pracovnoprávny úkon - oznámenie zo dňa 21. októbra 2021 o zániku dočasného poverenia

vedenia odboru prevádzky VDŽ nebolo možné považovať za právny úkon z dôvodu, že ním nedošlo k zmene, vzniku alebo zmene pracovných práv a povinností žalobcu a žalovaného.

7. Poňatie a výklad pojmu pracovnoprávneho úkonu bol zo strany súdu prvej inštancie príliš formalistický a rezignuje na teóriu právneho úkonu podľa pracovného a občianskoprávneho práva a je aj v rozpore s rozhodovacou praxou Ústavného súdu SR, ktorý sa vo svojom Náleze sp. zn. I. ÚS 155/2017 uverejneného v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 28/2017 zaoberal formalizmom pri výklade a aplikácii právnych predpisov. Zákonník práce neobsahuje definíciu pojmu "právny úkon". Aj v pracovnoprávných vzťahoch však pod právnym úkonom treba rozumieť prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú (§ 1 ods. 2 Zákonníka práce a § 34 Občianskeho zákonníka). Prejav vôle môže byť urobený konaním alebo opomenutím, môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť. Náležitosti prejavu vôle sú jeho zrozumiteľnosť, určitosť a v niektorých prípadoch aj forma. Ak nie je prejav vôle jednoznačný, možno pochybnosti o tom, aká vôľa bola prejavovaná a aký bol jej obsah, odstrániť výkladom. Prejav vôle treba vykladať tak, ako to so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá dobrým mravom (§ 15 Zákonníka práce). Výklad právneho úkonu však môže vždy smerovať len na objasnenie toho, čo bolo skutočne prejavované; výkladom nemožno (dodatočne) meniť zmysel právneho úkonu, dotvárať, dopĺňať alebo meniť jeho obsah či účel. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pri možnosti rôzneho výkladu právnych úkonov účastníkmi pracovnoprávných vzťahov, je povinnosťou súdu použiť výklad v prospech slabšej zmluvnej strany, teda v prospech zamestnanca a právne úkony preto treba interpretovať extenzívne tak aby nebránili možnosti zamestnanca namietať platnosť úkonov zamestnávateľa.

8. Vzhľadom na uvedené závery ako aj na kontext a účel zákona č. 54/2019 Z.z. odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že oznámenie o zániku DP predstavuje jednostranným právnym úkonom v pracovnoprávnej oblasti, ktorým žalovaný (zamestnávateľ) nielen oznamuje žalobcovi (zamestnancovi), že nastala skutočnosť, ktorou má zaniknúť dočasné poverenie žalobcu vedením odboru prevádzky VDŽ, ale zároveň sa na tento právny úkon viaže strata platnosti a účinnosť článku VII dodatku k pracovnej zmluve. Inými slovami povedané, oznámenie o zániku DP je prejavom vôle žalovaného a s oznámením o zániku DP sú spojené právne následky pre žalobcu, nakoľko dňom uvedeným v oznámení o zániku DP stráca účinnosť článok VII (Dočasné poverenie) dodatku k pracovnej zmluve. Bez doručenia oznámenia o zániku DP by teda nemohlo zaniknúť dočasné poverenie žalobcu, nakoľko by nestrácali platnosť a účinnosť ustanovenia dodatku k pracovnej zmluve týkajúce sa zániku DP. Strata platnosti a účinnosti ustanovení článku VII dodatku k pracovnej zmluve sa spája práve s dátumom uvedeným v oznámení o zániku DP, tzn. voči žalobcovi nastáva zmena jeho pracovných podmienok až v nadväznosti na doručenie oznámenia o zániku DP, v ktorom je takýto dátum uvedený.

9. Odvolací súd dospel k záveru, že bola preukázaná existencia pracovnoprávneho úkonu žalovaného ako zamestnávateľa voči žalobcovi ako zamestnancovi a oznamovateľovi kriminality a žalovaný ako zamestnávateľ nepreukázal, že tento pracovnoprávny úkon nemal príčinnú súvislosť s oznámením žalobcu, pretože vytýkané porušenia pracovnej disciplíny zo strany žalobcu žalovaným zostali len v rovine ničím nepodložených tvrdení. Žalobca teda podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne osvedčil základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti jeho nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, keď účinnosťou a platnosťou oznámenia o zániku DP sa zasiahne do práv žalobcu, ktoré mu vyplývajú z pracovnoprávneho vzťahu so žalovaným a konkrétne z funkcie dočasne povereného vedúceho odboru prevádzky VDŽ. Oznámenie o zániku DP má totiž právne následky napríklad v oblasti výšky mzdy, ktorá by sa účinnosťou oznámenia o zániku DP žalobcovi výrazne znížila a obdobne dôjde aj k zmene náplne práce a zmene ďalších práv, oprávnených záujmov a povinností žalobcu ako zamestnanca, ako aj povinností žalovaného ako zamestnávateľa.

10. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd vyhodnotil, že požadované neodkladné opatrenie má povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k

hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť uplatnený riadne žalobou. Z tohto dôvodu jeho trvanie ohraničil právoplatným skončením konania vo veci samej o určenie neplatnosti právneho úkonu - oznámenia o zániku dočasného poverenia vedením odboru prevádzky VDŽ zo dňa 21. októbra 2021 podľa antidiskriminačného zákona č. 365/2004 Z.z., a zároveň uložil žalobcovi povinnosť podať proti žalovanému takúto žalobu v určenej lehote, v zmysle ustanovenia § 336 ods. 1, 2 CSP. (výrok III.).

11. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 CSP podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

12. Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie žalovaný. Dovolanie podal z dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Právnymi otázkami, ktorými sa odvolací súd dostatočne nezaoberal a ktoré zakladajú dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP sú, či oznámenie žalovaného zo dňa 21. októbra 2021, označené ako oznámenie o zániku dočasného poverenia vedením odboru prevádzky VDŽ a adresované žalobcovi po a) bolo možné považovať za pracovnoprávny úkon zamestnávateľa urobený v zmysle zákona č. 311/2001 Z.z., ktorého účinnosť by úrad na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti mohol pozastaviť na základe ustanovenia § 12 zákona č. 54/2019 Z.z., po b) vyvolávalo voči žalobcovi právne účinky a spôsobovalo vo vzťahu k nemu nejaké právne následky.

13. Odvolací súd sa nevysporiadal s argumentáciou prvoinštančného súdu a ani žalovaného, že oznámenie nemožno považovať za pracovnoprávny úkon majúci vo vzťahu k žalobcovi pracovnoprávne účinky smerujúce k zániku jeho dočasného poverenia vedením odboru prevádzky VDŽ.

14. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/98/2017 došlo postupom súdu druhej inštancie aj k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko odôvodnenie nespĺňa ani len okrajovo požiadavky na jasné a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia. Rozhodnutie tiež považoval za svojvoľné, neobhájiteľné a prijaté bez opory v právo - arbitrárne a nelegitímne.

15. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby uznesenie odvolacieho súdu bolo zmenené tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a uloží žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu.

16. Žalobca sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 CSP) strana sporu, v ktorej v neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario), pred samotným vecným prejednaním skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

18. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

19. Podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania, vyplývajúce z § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. Pri skúmaní prípustnosti

dovolania dovolací súd vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, vydané v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia, pričom práve dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

21. Dovolací súd preto v preskúmvanej veci zisťoval, či uznesenie odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, napadnuté dovolaním, je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. V danej súvislosti upriamuje pozornosť na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 76/2018, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 21/2018).

22. Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018, resp. uznesenie sp. zn. 1Obdo/64/2019 zo 6. novembra 2019) len vtedy, ak toto má charakter rozhodnutia vo veci samej. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k prípustnosti dovolania) sa zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu nepochybne zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pritom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení (sp. zn. 3Cdo/157/2017). K uvedenému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taktiež v uznesení sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017 dovolací súd vyslovil, že dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého, bola podaná nadväzujúca žaloba.

23. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP), ako aj v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP a konanie tak končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019).

24. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo v prípade, ak by súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec meritorne prejednal.

25. V predmetnej veci je zrejmé, že odvolací súd svojim zmenovým rozhodnutím nariadil neodkladné opatrenie postupom podľa § 324 ods. 1 CSP a to pred začatím konania v spojení s § 336 ods. 1 CSP (pozri bod 1. tohto odôvodnenia), ktorým vo výroku III. zároveň žalobcovi uložil povinnosť podať v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia proti žalovanému žalobu vo veci samej o určenie neplatnosti právneho úkonu - oznámenia o zániku dočasného poverenia vedením odboru prevádzky VDŽ zo dňa 21. októbra 2021 podľa antidiskriminačného zákona č. 365/2004 Z.z. Zároveň bolo zistené, že žalobca podal proti žalovanému žalobu zo dňa 4. októbra 2022 o určenie neplatnosti pracovnoprávneho úkonu a o určenie neplatnosti časti dodatku k pracovnej zmluve, v zmysle uvedeného neodkladného opatrenia, konanie je vedené na MS Bratislava IV pod samostatnou spisovou značkou sp. zn. B3-64Cpr/13/2022.

Žaloba bola podaná dňa 4. októbra 2022.

26. Z uvedených záverov označených rozhodnutí najvyššieho súdu je zrejmé, že uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení nekonzumuje vec samú, lebo bude dotknuté konaním a rozhodnutím vo veci samej (naň naväzujúcim o určenie neplatnosti právneho úkonu, v ktorom súd meritórnym rozhodnutím rozhodne o neplatnosti právneho úkonu - oznámenia o zániku dočasného poverenia vedením odboru prevádzky VDŽ zo dňa 21. októbra 2021 podľa antidiskriminačného zákona č. 365/2004 Z.z.), nejedná sa o rozhodnutie vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, tak ako to prezumuje ustanovenie § 420 CSP. Z uvedeného dôvodu je dovolanie v zmysle § 420 CSP procesne neprípustné (pozri aj rozhodnutia NS SR sp. zn. 7Cdo/218/2020, 5Cdo/164/2021).

27. Vzhľadom na uvedené je možné konštatovať, že nejde v danom prípade o rozhodnutie vo veci samej ani o rozhodnutie konečné a preto je dovolanie neprípustné s poukazom na § 420 písm. f) CSP.

28. Čo sa týka dovolacích dôvodov podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolací súd poukazuje na ustanovenie § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d) CSP v zmysle, ktorých konštatuje, že v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia nie je prípustné dovolanie týkajúce sa právneho posúdenia veci. Z uvedeného vyplýva jednoznačný záver, že dovolanie ani z dôvodov podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP na základe námietky nesprávneho právneho posúdenia veci nie je prípustné. Z uvedených dôvodov bolo dovolanie postupom podľa § 447 písm. c) CSP odmietnuté.

29. V dovolacom konaní bol úspešným účastníkom konania žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 v spojení s § 453 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.